

Foština plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Knjiljstvo i. p. 1927.

God. XXIV.

U Samoboru, 1. siječnja 1927.

Br 1.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Nova godina.

Opet smo prošli jednu godinu teškog iskušenja i mučnog rada. Od svih poslijе ratnih godina, čini se ova je bila jedna od najtežih, obzirom na abnormalno vrijeme, koje je u pojedinim godišnjim dobama vladalo. Proleće i ljetо kišovito i mokro, tek jesen je bila lije, a i ta je popravila ukoliko je to bilo moguće naše gospodarsko pitanje.

Koliko je bilo štete nanešeno našim gospodarima čestim poplavama, a voda je na zemljistima stajalo po nekoliko tjedana. Usjevi su uslijed toga gnjili a sijeno posvema uništeno, mogao se tek gdje koli gospodar pohvaliti da je sretno svoju muku pospremio sa sjenokoša i oranica.

Posve je naravno da su mnogi gospodari bili prisiljeni radi pomanjkanja hrane rogato blago a i konje prodati, za koje nisu dobivali onu svotu koju bi u normalnim prilikama bili postigli.

Teške ove gospodarske prilike naravski su naše svoj odraz i u trgovackim i obrtničkim radnjama. I ovde su poslovi bili mnogo slabiji, nego su to inace.

Naša se komunalna pitanja nisu makla ove godine ni za korak naprijed. Akoprem su upravo za Samobor od životnog značenja. Mnogo krivnje leži držimo i u tome, što se previše dragocjenog vremena žrtvovalo osobnostima, umjesto da se svojski pokro-

čilo naprijed za probitak rodnog nam mesta.

Mnoga su pitanja ostala neriješena akoprem su po trgovinskom zastrupstvu zaključena ili odobrena. — Zašto? — Eto ovako Samobor nikada ne će kročiti naprijed ni za korak.

Nu čemu da jadikujemo za onime čega više nema. Prošla je ova godina, pa se radujmo novoj, i nastojmo da ono, što u prošloj godini nije bilo učinjeno, ili je bilo propušteno, da se iduće godine provede.

Osobito bi pak na srce stavili kol g. načelniku, tako i cijelokupnom zastupstvu, da svim silama poradi na tome da dodjemo već jednom do električnog svjetla. Držimo da je upravo sada ljepe zgodne da općina ovo pitanje riješi, a i do jednog ljetog prihoda dodje.

„Samoborski List“, koji evo današnjim danom stupa u 24. godište svoga opstanka, nastavit će i dalje svoj nesebični rad za dobrobit i interes cijelokupnog našeg gradjanstva i dragog nam Samobora. I nadalje će ostati na svom humanom i kulturnom radu, pa molimo svakoga, koji imade kaki prijedlog ili hoće da istakne koje opravdano mišljenje u pogledu naše komunalne politike ili rada, da ga pripošalje, a mi ćemo rado takovo mišljenje iznositi.

Svima našim saradnicima, prijateljima i čitačima neka je

Sretna nova godina 1927.

Betlehemari.

(iz djela „Samobor“ g. M. Lunga)

Na Badnjak čim se smrati, počnući ići po kućama dječaci s „betlehemom“, kojega rade po dvije, tri sedmice prije Božića. Za to upotrebe običnu drvenu škrinju (trugu, Iršlog) ne preveliku. Nju postave i pričvrste na „nosala“ (fragle) s nogama, tako, da je mogu nositi dvojica: jedan ispred škrinje, drugi iza nje. Škrinja je postavljena s jedne strane otvorena, ali ima plamen zastor, koji se po potrebi diže i spušta kada zatreba. Izvana i iznutra je sva škrinja oblikovljena s papirom, podu je pokrivena mahovinom. U sredini škrinje je napravljena mala štatica u njoj Isus u jaslicama, Marija i Josip s volom i osmom. Nad štalicom su anđeli i čudnovata zvijezda, pred štalicom pastirji s ovcama, a tako i nako nje. Sličice su izrezane s otisnutog arka i ozdo priljepljene na sitan štapicu, kojim se urinu u mahovinu, da čvršće stoje. Naokolo škrinje su po stranama uske police u jedan ili dva reda, a po njima su poredjani vojnici (izrezane sličice ili lijevane od kositra). Izvana

su pred otvorom škrinje pričvršćene svijeće, 4-8. Neki betlehemari imaju sve likove izrezane od drva, a neki imaju još i tako uređeno, da se one pomiču, dok se pjeva. Sve je to navezano na konac, za koji jedan od betlehemara poteže, te se onda na pr. zipka s Isusom ziba, pastirji se klanjaju, vojnici se okreću i t. d.

S „betlehemom“ obično idu po dva ili tri dječaka. Ako su slabiji, prati ih stariji brat kojega od njih. Taj je naoružan čvrstom i debelom batinom, da ih zaštititi od navale drugih betlehemara ili dečurlije. On ih prati samo do vrata, ali ne ulazi u kuću. Došavši betlehemari do vrata, obično zapitaju: „Je li bilo slobodno išli s betlehemom?“ Našto im ukučani kaže, da li dopušta ili ne. Ako im dopuste da uđu, zapale pred vratima svijeće na „betlehemu“, unesu ga u sobu i postave na sred sobe, podignu onaj plameni zastor, da ukučani mogu promatrati betlehem. Oni se pak postave jedan do drugoga ostrag škrinje i pjevaju božićne pjesme. Na Badnjak započinju pjevanjem sa „Marija se majka trudi, sveci Jozela budi...“ i „Denes je naro-

M. Malenčić:

MEDJU SAMOBORCIMA U AMERICI.

Kad sam došao u Chicago, „Štor“ (radio ili bolje dučan) moga brata pretvorio se u pravi pravcati informacijski biro. Tko god je doznao za mene, da sam došao, počeo je poznat s mojim bratom. Ispitivanju nije bilo ni kraja ni konca. Pitali su me, kakav je život u starom kraju, kako se sad ljudi osjećaju u novoj državi, kakva je cijena pojedinim stvarima, kućama, zemljištu, i neznam što sve ne. A ja samo pripovijedaj pa pripovijedaj! Ta kako da im ne zadovoljim želju! Takva radoznalost, takvo interesiranje nisam još nikad vidio. Nije ni čudo. Tako daleko od domovine, tako dugo rasstavljeni od svojih najbližih oni jedva čekaju, da tko dodje iz starog kraja, da im priča, kako je ovdje.

Prošlo je bilo već mnogo takvih dana punih razgovora, a Samoborac nije ni jednoga bio k meni. A ja sam baš najviše želio, da se sastanem sa Samoborcima. Ta njima bih ipak znao najviše pričati o našem Samoboru iz 7 godina službovanja u njemu. Čudio sam se tomu i nastojao sam da doznam, nije li tomu možda uzrok u kakvom nesporazumu s mojim bratom. No video sam kasnije, da Samoborci nisu znali pravo za moj dolazak. Neki su u vezi s mojim bratom, a drugi su dosta rasstjeni po onom ogromnom gradu.

Napokon jedno veče dodje u bratov štor koji je bio puni ljudi, jedan krupan čovjek. Tko je? G. Andel Božić! Došao je, da me pozove k sebi na večeru, da se malo „pospominamo“ o našem Samoboru. Dakle, led je probijen. Sad će ići dalje lako. I došao sam k njemu ali bio sam iznenadjen, kad sam našao, kod

djeno detešce nebesko, prez kega je ginilo se ludstvo zemelsko... a zatim dolaze na red druge božićne i novije i starije pjesme. Otpjevavši nekoliko pjesama (3-4), istupi jedan od betlehemara bliže k ukućanima držeći u ruci llimenu škrabici i govoriti: „Ja sem kralj králevine, nosim krunu krunovine, kruna mi se odniče, dukat se primiće; dukat ima puno (više) cvancig, cvanciga mi je dost.“ (Mjesto „cvanciga“ kažu danas i „kruna“). Nato pruži ruku sa škrabicom, u koju mu domaći spusle po nekoliko filira. Ako ljepeš umiju pjevati, radije i više će im dati. Negdje ih ponude i vinom, kada ih i sile da pišu, te ih opiju tako, da jedva hode. Dobivši dar utruju svijeće, spuste zastor, zahvale ponovo i rekavši „Z Bogom“ ili „Lahku noć!“ odu dalje u drugu kuću. Prve dane svagdje ih rado puštaju, ali poslije već dosadjuju, pak ih obično otpovade dalje, pogotovo, ako lože pjevaju ili su im grise učići ohrapavila. „Z betlehemom“ se ide na Badnjak, Božić, Stjepanje i ako je još koja nedjelja među tim danom i Novom godinom.

njega još dva Samoboraca, g. Petra Bastijančića i jednoga od braće Knall. Ne treba ni spominjati, da je većera bila upravo američki obilna i tečna. A naš razgovor kretao se samo u Samoboru. Mislim da se je moralo mnogim Samoborcima to veče „šucati“, samo ako ona velika bara, koja se zove Oce an nije priječila i zaustavljala naše misli i razgovore.

Iza te večere slijedile su dalje isto tako lijepe večere kod drugih Samoboraca, kao kod g. Petra Basijančića, Antuna Bišćana, Mije Knalla, Alojsa Tončelića pa onda kod svake od četiriju kćeri g. Franje Kuhar, pa na zadnje kod poznate naše pjevačice Dragice Krajačić (udate Fistonić) i sestre njezine Anke. G. Marku Kirin dosplo sam tek onaj dan pred odlazak samo da skočim na jedan sat. Bile su to lijepe večeri, puni pričanja o Samoboru i samoborskih pjesama. Pitali su me i za najmanje sićnice, kao na pr. kako nekoje kuće stoje. Tako je veliko njihovo zanimanje za Samobor.

Osobito mi je na srcu bilo, da dodjem u donicaj sa prosvjetnim klubom „Samobor“ da ga upoznam. Kad su jedno veče braća Knall došla k meni u posjet, dogovorili smo se, da će g. Mike Knall kao predsjednik tog kluba pozvati izvanrednu sjednicu za 14. VIII uveče, da ja mogu prisustvovali toj sjednici.

Kako smo se dogovorili, tako je i bilo. G. Knall je pozvao sve članove kluba na tu sjednicu. Došlo je oko 9—10 članova. Tako ih malo redovito dolazi, potužio mi se predsjednik. Ja sam ga ujedio, da je to običaj i u starom kraju. Ako sam dobro upamlio, klub ima oko 40 članova, od kojih oko 20 njih plaća redovito članarinu, a oko 10 njih dolazi redovito na klubske sjednice. Piknici su samo bolje posjećeni.

Odmah u početku sjednice informirali su me o postanku, radu i stanju svoga društva. Tako sam doznao, da je to društvo nastalo prije par godina, sa svrhom da potpomaže sirotinju u Samoboru. Kad mogu drugi skupljati milodare za svoje, zašto ne bi i mi za svoju sirotinju u Samoboru, rekli su Samoborci i stvorili su društvo pod spomenutim imenom. Pokazali su mi izkas svih darova i potpomoći, što je društvo od svoga postanka udjelilo. Rekao sam im onda, kako se i Samoborci u starom kraju ponose sa svojim Amerikancima baš radi njihove darežljivosti. Mnogi siromašni roditelji svake godine obožavaju njima, da im se dijete obulo ili obuklo.

Nakon izcrpljenoga dnevnog reda prikazao sam im sadašnje stanje našeg Samobora. Kulturno, vjersko, gospodarsko stanje političko mišljenje, život društava, i uopće sve naše ljubavi i svedje bile su u glavnom očitane u tom govoru. Sa lica sviju prisutnih čitao sam živo zanimanje za sve to. Na koncu sam im živo preporučio jednu želu Samobora da naime i oni doprinesu nešto za zvona. I to nije ostao glas vapijućeg u pustinji. Jednoglasno su zaključili na prijedlog g. Antuna Bišćana, da će poraditi i za zvona, kolikogod budu mogli. Izabrali su dvopcu, g. M. Knall i g. A. Bišćan, da oni „skolektuju“ (sabiru) prinose od poznatih chicaških Samoboraca. Odmah su tamo sabrali 75 dolara. Velika svota za maleni broj prisutnih!

Kako su za svaku plemenu stvar oduševljeni, izabrani kolektori bili su osobito oduševljeni za ovu akciju za samoborska zvona. Baš je zgodno došlo, da je g. Knall imao u drugoj polovici mjeseca kolovoza „vikešni“ (dopust od tvornice), pa je na svom autu par dana s g. Bišćanom obilazio chicaške Samo-

borce moleći ih za zvona. Morali su kaškada i koju gorku čuti od kojega neupućenoga, ali oni nisu klonuli, nego su časno izvršili svoju zadaću, kako smo svi čitali nedavno u ovom listu. Samoborci bit će im i za to zahvalni.

Jedan dan svoga dopusta posvetio je g. Knall sasvim mjeni. Na svom autu vozio me u McCormickovu tvornicu poljodjelskih strojeva i vodio me po joj njemu dobro poznatoj tvornici. Poslije popodnevnoga pregledavanja odvezao me izvan Chicago u mjesto Hinsdale, gdje je jedno malo naselje Hrvata. Tu sam pohodio kuće Samoboraca Kulinina i Vajsu i video kuću Tončelića. Tu ima i sam g. Knall svoju malu kućicu za ljeđne izlete. Ta me kućica sjećala na samoborske kleti, jer sam u njoj našao dobroga vina. No još to sve nije uređeno. Još nema ni prave ceste nego su te kuće tako reči na otvorenom polju. Doći će red i na to, a onda će biti uređeno, kao nigdje u Evropi!

Osim u Chicagu našao sam Samoboraca i u drugim gradovima gdje sam bio. Tako u Detroitu bijah kao gost tri dana kod g. Antuna Supca. Još će ga se koji taj Samoborac ovdje sjećati, da je bio dimnjakač. Ovdje nije mogao naći živo, pa je za to otišao u Ameriku. Sada u Detroitu ima lijepu kuću, ide u automobilsku tvornicu na rad i ima par ljudi na „burbu“ (stanu i košti) i dobro živi. Vešeo uvijek, osobito kad mu gosti dodju. Pravi Samoborac. Još uvijek plaće za Samoborom, iako je malo živio u njemu. Utvrađao je kad sam mu prijavio o Samoboru. Svojim autom vozio nas je po Detroitu i okolicu i pokazivao nam sve, što ima lijepo tamno.

U gradu Gary (država Indiana) našao sam opet Samoborca g. Antuna Šimunića. Vešeo je bio, kad je viđao pred sobom čovjeka koji je pred dva mjeseca došao iz Samobora i koji će za mjesec dana opet biti u Samoboru. Poveo nas je u gostonu i počastno vino. A vino je u tom gradu riječi jer policija globi i jednu čašu vina sa 100—150 dolara globe. To je grad Ku Klux Klan i metodista, grad stroge prohibicije. U tom gradu ima i crnaca Hrvata, crnaca naime, koji su živeći s našim ljudima naučili hrvatski i kašu, da su Hrvati!

Ima još i dosta drugih Samoboraca, s kojima sam se sastao i razgovarao, a da ih ovdje nisam poimence spomenuo. Svaki put kad mislim na Chicago, iskrne mi sad ovaj sad onaj lik i ime dobro poznato u Samoboru. A nije ni trebalo, da ovo pišem, kad Samoborci i onako dobro znaju za svoje Amerikance radi njihovih darova, za sirotinju za zvona i za svaku drugu potrebu. Napisao sam ove redke, da se odužim onoj njihovoj susrećnosti i ljubaznosti prema meni, i da malo oživim i ojačam one veze, što vežu nas s njima. Neka oni nikada ne zaborave nas, niti mi njih.

U duhu sličcem vam, dragi Amerikanci još jednput ruku i klicem zadaji „Zbogom.“

OSVIJETLJENA JELA.

Po raskoj prici

Tri su drva usporedno stala
pokraj mjesa, gdje se Isus radi
jedna bila ponosna psjuna,
druga bila maslina zelenja,
a treća je igličasta jela.

Svaka htjela ugodići Hristu,
svaka htjela da mu ljubav kaže.
Palma svoje isčula htče
nek se skloni, kad će ga ganjati;
maslina je spominjala plode
neka je je, kad će oglednjati.
Samo jela lutjela je stidno,
nema ništa do iglica pustih — —

To začula zvijezda betlehemska
zvijezda sjajna za božićne noći,
sažali se na jelu zelenu,
svim je zvjezdama ispričala boli
što ih trpi sirotica jela.

Kad to čule zvijezde drugarice
sve na jelu popadale svjetle.

Svjetli jela ko nijedno drvo
svake noći, kada Hrist se rodi.

Bogumil Toni

Ovu je pjesmu govorila jedna učenica na školskom božićnjem posjetu.

Božićna predstava školske mladeži.

Mladež naše osnovne škole priredila je i ove godine 19. prosinca božićnu predstavu. Osim deklamacije i nekoliko otpjevanih božićnih pjesama, prikazivao se igročak u 2 čina. „Badnja noć“. U tom su igročazu prikazani ovi dogodjaji:

Rimski car Augusto treba da bude proglašen bogom, a njegova supruga carica Livia božicom. Augusto neodlučan šalje upit na Delijsko proročište, a carica na Sibilu, koja stanuje kraj Rima. Odgovor Delijskog proročišta je zagonešan, ne odgovara na čarivo pitanje, nego navješta daleko na istoku rođenje djeteta, koje će biti moćnije od svih. I Sibila na pitanje carice ne daje odgovara. Nju obasjava rumen sa istoka i ona sama nju vidi. Carica u svojoj tvrdokornosti odučuje, da u ponoći ima svečanost započeti, na kojoj će Augusto biti proglašen bogom.

Medutim i Sibila sama navješta dolažak djeteta-Spasitelja, koji će doći sa nebesa sjajnih u tu tamnu dolinu suza. On će živjeti u siromaštvu i svršiti život svoj na drvu križa. Carica polazeći u pramki dvorskih gospodja na svečanost susreće Sibilu, koja ih sustavlja riječima: „Slava Bogu na visini“. Snažnim riječima navješta im rođenje božanskoga Sina te noći u predgradju grada Betlehema. Pod dojmom tih Sibilinskih riječi i carica ostaje drena. Odustaje od svečanosti, izjavljuje i sama da Augusto nije bog, klanja se malome božanskom djetetu rođenome od Djevice Sibila zahvaljuje vječnom i milosrdnom Bogu što je Svojim božanskim svjetlom otvorio tajne te svecne noći.

U drugom činu andjeo navješta uplašenim pastirima, a poslije i pastircima rođenje Spasitelja. Oni hrle u Betlehem, da mu se pokloni i nose, ma da su siromašni svoje darove.

Na kraju je živa slika u kojoj se pastiri, pastirice i andjeli klanjuju novorodjenome Spasitelju svijeta.

Sam igročak je težak, ima duljih monologa i dialoga, ali naši mali dječetanji izveli su to sa razumijevanjem na zadovoljstvo svih prisutnih. Osobno se istakla Sibila i carica, koje su imale najduže uloge. A i svi su ostali izveli svoje uloge dobro. Djeca su bila ukusno i slikovito kostimirana. Za pohvaliti je roditelje, koji su izručivali za te kostime. Životom slikom osvijetljenom bengalskom vatrom, završena je ova božićna svečanost naše djece.

Dvorana bila je dupkom puna općinstva, koje je razdragano i sa suzom radošnicom u oku pratilo ova Božićna svečanost naše djece. Učiteljskom psk zboru, za njegovu veliku požrtvovnost oko izvedbe i priredbe iste, neka je zahvalnost: životog našeg gradjanstva, koje svaku akciju u korist siromašne školske djece od srca rado podupire.

Naši pokojnici u g. 1926.

U prošaoj godini umrlo je izmedju redova našega gradjansiva, znanaca i prijatelja te seljaštva iz okolišnih sela, koja spadaju pod našu župu.

Od trgovaca, posjednika obrtnika i drugih žitelja: Ferdinand Kranz, Josip Kuhar, Eduard Prijatelj, Mijo Mahović, Jakob Librić, Juraj Žibrat, Janko Cvetečić, Jurica Toth, Ferdo Ivanščak, Dušan Presečki, Vjekoslav Herceg, August Lojna, Mijo Panijan, Janko Vuković, Otmor Premelić, Mijo Kukuljević

Od posjednica i gradjanka: Dora Krušec, Rozalija Štih, Terezija Kalinčar, Marija Vrabec, Bara Prišlin, Terezija Filipc, Ana Švarić, Ana Trkulja, Jela Šullaj, Katarina Presečki, Amionija Puškar, Josipa Poreden, Magda Kozlovec, Bara Krajač r. Padarčić.

Od djece: Fanika Medved, Andjela Tonetić, Ivan Golešić, Vid Dubić, Stelan Šplait, Marija Hržić, Pavao Gačnik, Ana Planić, Petar Gačnik, Ivan Cvetković, Samobor.

Seljacici: Andrija Stupar, Sianidol, Mijo Grgat, Podvrh, Mijo Pavlin, Vrhovčak, Mijo Lukšić, Celine, Mijo Horvat, Podvrh, Stjepan Drachin, Medsave, Fabijan Mihelić, Vrbovec, Josip Bašić, Otruševac, Petar Cvjetić, Klokočevac, Josip Horvat, Grdanjci, Antun Bošnjak, Klokočevac, Tomo Petrić, V. Jazbina, Franjo Rozjan, Bregana, Franjo Skrobot, Otok, Franjo Vugrin, Otruševac, Josip Bogovčić, Lug, Martin Librić, Vrhovčak, Josip Kižlin, Slava gora, Stjepan Novak, Domaslovec, Josip Šolc, Bistrac, Marin Celizić, Lug, Stjepan Celizić, Klokočevac, Franjo Novosel, Slapnica, Andrija Lovrak, Otok, Jakob Radovanić, Bregana, Juraj Janžić, M. Jazbina, Stjepan Šperko, Klokočevac, Bara Brdarić, Draganje selo, Martin Bošnjak, Podvrh, Ivan Telišman, Vrbovec, Janko Širanović, Bobovica, Janko Kižetić, Draganje selo, Juraj Brunović, Domaslovec, Nikola Kovacić, Podvrh, Juraj Koletić, V. Račovica, Josip Brdarić, Draganje selo.

Seljakinje: Franjica Spačil, Bregana, Terezija Sušin, Otruševac, Anastazija Stanić, Domaslovec, Marija Horvat, Grdanjci, Ana Mihelić, Vrbovac, Jaga Dracin, Vrbovec, Maja, Koletić, Otok, Ana Grdović, Grdanjci, Dora Drac, Slapnica, Jaga Brunović, Domaslovec, Jaga Telišman, Parkačevac, Bara Telišman, Parkačevac, Marta Bogović, Jelenčec, Kara Koletić, V. Rakovica, Bara Bošnjak, Klokočevac, Franca Lehpamer, Slavgora, Magda Puklić, Dubrava, Anastazija Lukšić, Parkače v. Milka Sokolović, Klokočevac, Anastazija Jerkić, M. Rakovica, Paula Rozjan, Bregana, Rada Horvat, Gradska, Ana Haberle, Podvrh, na Horvat, Grdanjci, Magda Runjas, Dubrava, Žata Brunović, Domaslovec, Urša Kos, Podvrh, Ana Levak, Draganje selo, Katarina Jakšić, Parkačevac, Magda Stupar, Sianidol.

Djece: Vinko Žuković, Kladje, Marija, Željko, Dubrava, Anastazija Franjo M. Rakovica, Gašpar Beljak, Celine, Terezija Bošnjak, M. Jazbina, Dragica Jazbinski, M. Jazbina, Pavao Kolman, Hrasnica, Petar Stupar, Sianidol, Josip Bežjak, M. Vramik, Juraj Klešić, Kladje, Stjepan Krajačić, Vrbovec, Vid Kacan, Slapnica, Jelka Bežjak, Vratnik, Stjepan Kovačić, Klokočevac, Marija Brunović, Domaslovec, Anastazija Kolman, Hrasnica, Ivan Koletić, Otok, Dragica Sokolović, Klokočevci, Ivan Gorešek, Otok, Vid Kos, Podvrh, Josip Mihelić, Vrbovec, Ivan Kraljević, Podvrh, Ana Levak, Sianidol, Vinko Lehpamer, Slava Gora, Žata Horvat, Savračak, Terezija Celizić, Lug, Tomo Vugrin, Otruševac, Ana Cvetković, Kladje, Anastazija Koletić, V. Rakovica, Dragica

Topol, Gradišće, Marko Mlinarić, Mirkovac, Stjepan Radovanić, Istarska, Vladimir Klešić, Kladje, Petar Sučić, Kladje, Aleksej Novak, Bregana, Franjo Horvat, Otruševac, Milan Lastovčić, Domaslovec, Danica Kotarski, Kladje, Nikola Radosavljević, Kladje, Štefanija Horvat, Slava gora, Aleksa Tanković, Slava gora, Anastazija Vrbančić, Klokočevac, Slavko Sauer, Otok, Barica Tanković, Slava gora, Fanika Lastovčić, Domaslovec, Dragutin Stanec, Kladje, Julika Sučić, Kladje, Barica Rešetar, Dubrava, Josip Vitko, Vrbovec, Franjo Pinculić, Lug, Stjepan Rešetar, M. Vračnik, Juraj Rešetar, Slapnica, Franjo Kižlin, Slava gora, Janko Rubinić, V. Rakovica, Milan Kižlin, Slava gora, Tomo Kižlin, Slava gora, Bara Vraneković, Rakovica, Ana Sečen, M. Rakovica, Terezija Kupres, M. Rakovica, Franca Vraneković, M. Rakovica, Barbara Vraneković, M. Rakovica.

Stare gusle!

Stare gusle pak se štima
Kaj poznate nam su svima
Da se saki hudo lkanil
Ki igrat je najnih kanil
I da zišli su škandali
Sle popevke o centrali
Seglih kakvu del je žicu
Ni odtiral z mesta kmicu
Stoga navek još voklevki
Počiva konec toj popevki.

Pak Vam zato jako klima
Ovo kaj se sada štima
Jer vu temi teški cajti
Nebu baš tak lako najti
Koji razme tak se vnote
Da bu zmogel ove svote,
Koje zato su potrebne
Da se zajdni ton potegne
Koji takvog bude zvuka
Petrolejum da je muka
I celinder sak čas pukne
Če se preveč vnega hukne,
Ztahtom isto lurt parada
Puna hiža od njeg smrada
Koji škodi tak na pluča
Kak gorici jaka tuča
A i svetlo jer je tmurno
Ni za oči baš sigurno.

Da nas reši se te muke
Gđo bu prijel gusle vrake
Pak da nebu kakti norcom,
Igral nami Samoborcom
Furi popevku vpolovici
Koju poznamo mi vkmici

Ben Jozum.

Domaće vijesti.

Za naše zvone

darovali su: g. Stjepan Strmoli, brijač u Ljubljani, 100 D. g. Franjo Tonetić mesar Samobor, sabroš je u prijateljskom društvu 70 D. gdje Anka Bauk rođ. Krušec, Zagreb, 40 D., gdje Fanika Krušec, Samobor 60 D. — Za ove darove zahvaljuje odbor.

Što su siromašna škol. djece dobila za Božić?

Jamačno nema u nas tako blizu škole, koja bi tako obilno nadijelila školsku sirotinju kako to čini već dulji niz godina samoborska škola. Najveća čest škola uopće ne daje nikake potpore, jer nema naprosio za to mogućnosti. Izuzetak čine one škole, koje uopće mogu netko učiniti u zimi, da oslikaju bijedu djece. A tako se škole — već

nom po većim mjestima — mogu lako izbrojiti.

Gotovo sva naša djece, koja su zamolila za pomoć nadijeljena su i ove godine, a Školski je odbor išao u tome ususret roditeljima do krajnje mogućnosti.

Pred Božić razdijeljeno je medju djecu 25 pari cipela, 9 ženskih haljinica, 2 košulje, 2 pregače, 14 dječjih kaputa i 6 hlača.

Izdatak za ove potrepštine iznosi ove godine svotu od 4.716 Din. 25 p. Ona je pokrita darom Hrv. prosvj. kluba Samobor u Chicagu, zatim čistim prihodom od dječje predstave, te nekim prinosima pojedinih dobrovlastora. U glavnici nije bilo potrebno dirati, a netaknut je ostao i božićni dar Samoborske Štedionice od 1000 Din.

Akademija Hrv. Sokola.

Kao svake godine održao je Hrv. Sokol u Samoboru svoju akademiju na Štefanje u Pensionu Lavica.

Uspjeh je bio vrlo lijep. Tehnički prikazao se je u prošlim vježbama, ručama i piramidama.

Posjet gradjanstva i prijatelja Sokola bio je lijep. Od strani župe Fonove prisustvovao je starosta dr. Bučar. Sve nastupe i izvedbe naših Sokolova pratili su prisutni burnim pljeskom.

Poslije vježbe slijedio je ples uz neu-morno sviranje vrsne naše fanfare.

Prigodom Dječje predstave

ukazali su mnogi svoju pomoć, ipa im ovdje uprava Škole usrdno zahvaljuje. Napose hvali slav. hrv. dijetantskom klubu u Samoboru, ggg. mr. ph. Dragutinu Batistiću, E. Košaku, K. Kopsi, S. Šeku, I. Šiheru, Mil. Presečki u. J. Laliću i F. Mažiću.

Na blagajnici su preplatila ova gg. Levičar 100 Din, E. Košak 25 Din, M. Jurčić 20 Din, B. Behorić mag. pharm. 20 Din, gdje Reizer 5 Din, N. 5 Din, N. 5 Din, N. 5 Din.

Za siromašnu školu mladež

darovalo je Hrv. prosvjetni klub "Samobor" u Chicagu i ove godine po svome povjereniku g. Langu 2500 Din i time ponovo zasvjedočio svoju ljubav prema samoborskoj sirotinji i svoje plemenito osjećanje za svoju zravnjavu grudu zemlje; nadalje je Samoborska Štedionica, koja se svake godine sjeća oskudne djece priposlala i ove godine svoj lijepi božićni dar u iznosu od 1000 Din. — Gosp. Viktor bar. Allnoch darovalo je u istu svrhu 200 Din, bivši učenici u Samoboru Trudi i Svetozar Delić, sada u Zagrebu poslali su 100 Din. kao božićnjicu za siromašne drugove. — Gosp. Janko Kompare položio je u istu svrhu 10 Din, gdje Ženka Filipc 100 Din.

Svim ovim darovateljima uprava Škole usrdno hvali uime oskudne školske djece.

Nedjeljni počinak.

Na sastanku gg. Trgovaca i pomočnika bilo je sporazumno utvrđeno, da se namještenicima dade za nedjelje odstetno vrijeme blagdanima u godini koji nisu norme.

Kako smo ustavili, da se ova gospoda nedrže toga, jer su na Štefanje neki imali radnje otvorene, to se gospoda upozoraju na zakonske naredbe i posljedice, pa neka uzmu krivnju na sebe, ako bi opet radnje morali nedjeljama zatvarati.

Trgovac.

Elektroika.

Kod tvrtke "Chromos" d. d. započelo je već za radnjama oko izgradnje prostorije, gdje će ovo poduzeće smještit svoj veliki novi stroj. Isti bi imao bili smješten već ovo-

ga mjeseca u ovu prostoriju. Kako saznajemo, tvornica je već odašala trg. poglavarsivu svoju ponudu za davanje struje u svim električnim rasvjete.

† Vjekoslav Brcković

Na 22. XII. o. g. preminuo je naglom smrti u vlaku Zidan-most Zagreb, gosp. Vj. Brcković, direktor tvornice gradičkih boja "Chromos" d. d.

Pokojnik bio je sveopće obljen, poštovan te dobro poznat među samoborskim građansivom. Rodjen je u Zagrebu, ali mu je Samobor osobito ležao na srcu i samo je njegova zasluga, što je tvornica "Chromos" podigla u Samoboru, dok je bilo u projektu, da se gradi u Podsusjedu uz glavnu prugu. On se je odustavio za svaki akt, koji je isao za napretkom i dobrobiti Samobora. Mnogo se je trudio i nas ojao, da Samobor dobije električno svjetlo, pa je i svima naša poznata povoljna ponuda, koju je on u ime tvornice stavio poglavarsivu Samoborskog. Brcković je bio čestit i karakteran čovjek, volio je iskrenost pa bila ona više puta i neugodna, negoli himbenu i slaku neiskrenost. Bio je dobar hrvat i podupro svaku akciju, koja je bila u nacionalne bilo u humane svrhe. Za vrijeme rata našao se u dobrovoljačkoj diviziji i borio se na Solunu rame uz rame sa srpskim junacima, te je na taj način doprinjeo svoj obol za ujedinjenje svih Jugoslavena. Pokojnika optaknuju njegova supruga i mladjašna kćerka, pa njima ovim putem izričemo našu iskrenu sućut.

Tendenciozne i neukusne vijesti nekih listova o njegovoj smrti nikako ne odgovaraju istini.

Na sam badnjak posle podne bio mu je sprovod u Zagrebu na Mirogoju, kome su prisustvovali mnogi vlasnici tiskara i ostali njegovi znaci i prijatelji, cijelokupno osooblje tvornice "Chromos", nekolicina samoborskih građana, supruzi Dachs iz Ljubljane i dr. — "Lahka mu zemlja" Dr. S.

† Ivan Jakopec

Opet se otkinuo jedan listak naše gore i klonuo u zemlju prije reda i u času kad bi najbolje mogao da koristi etkvi i način svojmu. Ivan Jakopec, župnik u Donjoj Dubravi u Medjumurju, umro je nakon duge i teške bolesti kojoj je uzalud tražio lijeka po raznim lečilištima, a 30. prosinca je tamno i pokopan Dragom pokojniku vječni mir, a ozalošćenoj porodici naše iskreno sažaljenje.

† Ana Fugel

Supruga pok. Maksia Fugela, namještnika Samoborske Štedionice, koji je za svjetskog rata bio na sjevernom ratu, umrla je dne 30. prosinca posle podne. Sprovod bit će danas posle podne u pol 4 sata. — "Lahka joj zemlja"

Ples naših vatrogasca

9. o. m. priredjuju naši vatrogasci svoj ovogodišnji ples. Naše općinstvo, koje je i dosada uvijek podupiralo naše vatrogasno društvo, bez sumnje će i ovaj put pokazati, kako cijeni i uvažava pozitivni rad vatrogasca namijenjen sanu dobru našega građanstva. Uz ples bit će i uobičajena tombola. Tko želi pokloniti koji dar za tombolu, može ljava se, da to najavi onim članovima društva, koji će mu uručiti pozivnicu za ples.

Knjigovodstveni tečaj,

kojeg održava mjesna organizacija SHO, našim obrnici, početkom godine 1927., je neophodno potreban, te će imati zgodu, da sa neznačnim troškom steku znanje o vodjenju svojih poslovnih knjiga, pismenih poslovnih sastava itd. što je u poslovanju sve

ukupnog privrednog staleža u kojem se i naši obrnici ubrajaju od velike važnosti.

Uvidjevši to sami, te je ta pokrenuta akcija došla do razumijevanja pa tako se je do danas kako saznajemo, već prilično ljepljivo broj naših obrnici upisao.

Tako valja! — i slijedi k dobroim ciljevima dalje

Vjenčanje

Dne 22. prosinca vjenčao se je u Samoboru g. Ivan Tomljenović žandarmijski podnarednik sa gdj Pepcom Unterlaß. Bilo stetno!

Zec na trgu

Na Stelanje osvanuo je iz Anindola Šumički zec na Trgu kralja Tomislava. Nastala je velika hajke djece za njim, koji ga opkolile sa svih strana. Vidjevši da mu njegov posjet Samoboru, kojim je valjda htio da vidje svoje prijatelje, nekadano jagare, a već ih sada dugo u Šumi nije zapažao, zlo prolazi, od velike žalosti htio da počini samoubojstvo, pa je skočio u Gradnju. Nakon velikog napora spasiše ga jagari iz vode i pustiše nazad u Šumu.

Božić u snijegu.

Ove je godine Božić osvanuo u pravom svojem ruhu. Zapao je dobrahno snijeg. Radi toga bilo je ovih blagdana veliko veselje naše mlađeži, te su izvučeni rodili svih mogućih oblika, a došli su i mnogi zagrebačani sa svojim rodilima i skijama, te su oživjeli svi naši i susjedni bregovi.

Hotio vidjeti coprinice

Na badnjak u pol 12 sati u noći polazila je redarstvena obhodnja po Samoboru. Redarstveni povjerenik opazi najednoć da nešto u snijegu kraj zida župne crkve čući. Došavši tamu nadješe mladog seljaka iz Klokočevca kako sjedi u snijegu i preoblači cipele. Zapitaše ga što radi ovdje. Nu ne dobiše odgovor. Kada je seljak ustao, opazio je redarstvenici stolac na kome je sjedio. Stolac je bio na mnogo mesta probušen, a u svakoj je luknji bilo drugačije drvo. Priznavši da je htio kod polnočke na ovom stolčiću vidjeti coprinice, pobegao je što su ga noge samo nosile — Ovo je dokaz kako naši ljudi još vjeruju u ovakova praznovjerja.

Elektrika.

Zakaj joj ne date mira?
Zakaj pak se vujnu dira?
Dajte joj za sat još mira,
Kad nimate kaj da ju tira.
A i zkase vam ne zvira
Makar namet se pobira
Bes obzira!

Ben Jozutt.

Stan za izdati

2 sobe kuhinja i 1 soba sa kuhinjom. — Upitati u upravi Samoborskog lista.

Izgubio se pas vučjak

na božićne dane u Samoboru. Umoljava se nalaznik da ga predi uz nagradu kod gdje Irene pl. Praunspurger

Naučnika

za trgovinu željeza i boja tražim, stan i hrana u kući — M. Šik Samobor.

Oglas.

Dne 9. siječnja 1927. u 1 sat po podne, prodat će se parcelarno, po $\frac{1}{2}$ rali, livada "Grabernica" vlastnost gdje Marije pl. Frigan iz Bistraca, sa površinom od 8 rali 1225 c. m.

Sastanak na licu mjeseta.

Kupac ima položiti polovicu kupovnine prije ugovora, a ostatak u obrocima te jamstvo.

Oglas.

Dne 16. siječnja 1927. u 1 sat po podne prodat će se parcelarno po $\frac{1}{2}$ rali, livada "Ve lika sjenokoša", ispod Kladja, vlastnost g. baruna Allnoch, u površini od 11 rali.

Sastanak, na licu mjeseta. Kupac ima položiti polovicu kupovnine prije ugovora, a ostatak u obrocima, na 2 godine, uz 10% kamata te jamstvo.

Iznajmljuje se

cijela kuća sastojeća se iz dve sobe, kuhinje, staje, svinjice i dvorišta u kojem imade nešto voćaka i to u blizini Samobora.

Kako nema u blizini dućana to je posve prikladno za dućan.

Upitati se kod Marije Novake, Draga kbr. 2

Prava i najbolja

Samobor. muštarda

(Gorušica)

Malinov sok, svakovrano ukuhano voće i marmelade dobivaju se kod najpoznatije i najstarije samoborske radnje

Katarine Tonetić

Samobor, Starogradska ulica br. 55.

Javna zahvala.

Teško ožalošćena naglom smrću dragog nam i nezaboravnog supruga i oca

Vjekoslava Brckovića

nisam kadra svim našim vrijednim znancima i prijateljima napose zahvaliti za njihovu sućut i utjehu, pa to činim ovim putem.

Napose hvalim svim dobrim obiteljima, koji su mi u ovim teškim časovima u mome životu u pomoći bili, osobito gg. Škaberna, Tkalčić i Šek. Bog naplatio njihovu dobrotu.

Hvala svima, koji su dragog nam pokojnika do hladna groba sproveli

Marija Brcković.

SRETNA BILA NOVA GODINA 1927.

Sretnu novu godinu

želim svim svojim cijenjenim mušterijama, prijateljima i znancima
Zupančić Stjepan
mesar

Želim sretnu novu godinu 1927

želim svim svojim cijenjenim mušterijama i
gostima
Franjo Oslaković
gostioničar

SRETNU NOVU GODINU

želi svim svojim cij. mušterijama i prijateljima
Milan Noršić
trg. mješovite robe

Želim sretnu novu godinu 1927

svim svojim cij. gostima i prijateljima
Herceg Anton, gostioničar

Sretnu novu godinu 1927.

želim svim svojim cij. mušterijama, prijateljima
i znancima
Ivan Mažić
ispitani potkivač i graditelj kola

Sretno novo ljetno

želi svim svojim cij. mušterijama, prijateljima
i znancima
Mavro Neuman, trgovina kožom

Želim sretnu novu godinu

svojim cijenjenim mušterijama, prijateljima i
znancima
Ivan Jurković,
trgovina mješovite robe i stolarija

Želim sretnu novu godinu 1927.

svojim cijen. mušterijama i prijateljima
Janko Tkalečić
postolar i priredjivač gornjih djelova

Sretnu novu godinu

želim svim svojim mušterijama i prijateljima
Šoč Stjepan
trgovina kožom

Svim svojim cijen. mušterijama, prijateljima,
prijateljima i znancima želim
SRETNU NOVU GODINU

Ivan Geček
trgovina krojne robe

Želim sretnu
NOVU GODINU 1927.

svim svojim cijenjenim mušterijama znancima
i prijateljima
Urbanić Vjekoslav, bravar

Sretno novo ljetno

želim svim svojim cijen. mušterijama, prijateljima
i znancima
Žitković Franjo, mesar

Želim sretnu NOVU GODINU

svojim cijen. mušterijama i prijateljima
Fresl Stjepan
gostioničar i pekar

Sretnu novu godinu

želi svojim cijenjenim mušterijama
„Restauracija Gaj“
Mirko Kirinić

Želim sretnu novu godinu 1927.

svim svojim cijenjenim mušterijama, prijateljima
i znancima
August Halužan, postolar

Želim sretnu NOVU GODINU

svojim cijenjenim mušterijama i prijateljima
Tonšetić Stjepan, brijač

Sretnu novu godinu

želim svim svojim cijenjenim mušterijama i
prijateljima
Melinčak Josip, bravar

Želim sretnu novu GODINU 1927.

svim svojim cijen. mušterijama i prijateljima
Valentin Kerovec, postolar

Sretnu novu godinu
želim svim svojim cijenjenim mušterijama,
prijateljima i znancima

Gjuro Kunić
trg. mješovite robe

Želim sretnu novu godinu

svojim cijenjenim mušterijama i prijateljima
Dragutin Cimermančić, brijač

Sretnu novu godinu 1927.

želi svojim cijen. mušterijama i znancima
Stjepan Žibrat
trg. mješovite robe

Želim SRETNO NOVO LJETO

svim svojim cijen. gostima i prijateljima
Mažić Franjo
gostioničar G. K.

Želim sretnu novu godinu 1927.

svim svojim cijen. mušterijama i prijateljima
Anton Laušin, postolar

Svim svojim cijenjenim mušterijama, prijateljima
i znancima želim sretno

novi ljetno

Tonšetić Franjo, mesar

Želim sretnu NOVU GODINU 1927.

svim svojim cijenjenim mušterijama, prijateljima
i znancima
Albert Jurčić, trgovina kožom

Sretno novo ljetno

želim svim svojim cijen. mušterijama
Čebušnik Nikola, kolar

Želim sretnu novu godinu 1927.

svim cijenjenim mušterijama, prijateljima
i znancima
Slavko Šek, knjižar i tiskar

Sretno novo ljetu 1927.

želim svojim cijen. musterijama, prijateljima i znancima

Franjo Tkalcic ml.
(prije Ivan Budic)

Svim cijen. musterijama, prijateljima i znancima želim sretno

novo ljetu

Emilia Wutt
trg. manufakturne robe

Sretno novo ljetu

želi cijenjenim svojim musterijama

Martin Schwer
trg. manufakturne robe

Želim sretnu

NOVU GODINU

svim svojim cijen. musterijama

Franjo Strmoli, brijač

SRETNU NOVU GODINU

želi svim cijenjenim musterijama

Gjuro Žiković, brijač

Želim sretnu

n t v u godinu

svim svojim cijen. musterijama i prijateljima

Mato Hodnik
trg. mješovite robe

Sretno novo ljetu

želim svim cijen. musterijama, prijateljima i znancima

Josip Bišćan
gostionica i mesar

Sretnu novu godinu 1927.

želi svim cijenjenim musterijama

M. Herlinger
trg. manufakturne robe

Želim sretnu

NOVU GODINU

svim svojim cijen. musterijama

Milan Drušković, brijač
Starogradska ulica

Sretnu novu godinu

želi cijenjenom općinstvu

„Restauracija Lavica“
vlasnik Kazimir Kopsa

Želim sretno
novo ljetu 1927.

svim cijenjenim musterijama

Lovro Zdolar, pekar

SRETNO NOVO LJETO

želim svim svojim cijenjenim musterijama i prijateljima

Janko Bišćan, krojač
Starogradska ulica 30.

Želim sretnu novu
GODINU 1927.

svim cij. musterijama i znancima

Franjo Kuhar, stolar

Želim
s:etnu novu godinu

svim mojim cijenjenim musterijama

Gjuro Domin
medicar voštar

Želim sretno
NOVO LJETO 1927.

svim cijenjenim musterijama i gostima

Franjo Bastijančić, gostionica

SRETNU NOVU GODINU

želim svim svojim cijenjenim musterijama

Ivan Hubalek
trg. manufakturne robe

Sretno novo ljetu

želim cijen. mojim musterijama i prijateljima

Bernard Sirovica, brijač

Želim sretno
NOVO LJETO

svim svojim cijenjenim musterijama

V. Anger naslj. R. Šik
trg. željeznom robom

Svim svojim cijenjenim musterijama želimo
SRETNO NOVO LJETO

Braća Kornfein
trgovina mješovite robe

Želim sretno
novo ljetu

svim svojim musterijama

Vjekoslav Domin
bravarska radionica

Svim svojim cijenjenim musterijama, prijateljima i gostima želim sretnu

NOVU GODINU

Josip Mihelić
gostionica i mesar

Želim sretnu
novu godinu 1927.

svim musterijama, prijateljima i znancima

Josip Urbanić
postolar

Sretnu novu godinu

želim svim svojim cij. musterijama i znancima

Franjo Medved,
mesar

SRETNO NOVO LJETO

želi cijen. svojim musterijama

Slastičarna i „Kavana Central“
M. Lukačić

Želim sretnu

novu godinu

svim svojim cij. musterijama

Jakob Komočar
kolačar, sitar i trg. slivovit robe

Želim

sretno novo ljetu

svi svojim cijen. musterijama

Ivan Bišćan
muški i ženski krojač

Sretnu novu godinu

želim svim svojim cijen. musterijama

Gjuro Prčić, krojač

Želim

SRETNU NOVU GODINU

svim svojim musterijama, prijateljima i znancima

Mijo Bagadur
trg. manufakturne robe

Sretnu novu godinu

želi svim svojim cijen. musterijama

IVANUŠEVIĆ,
klobučar

Želim sretnu

novu godinu

svim svojim cij. gostima i musterijama

Ostrobo Medved,
mesar i gostionica